

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

89. St-233/15-203

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu po sucu Nikolini Dorić Hadžisejdić, u stečajnom postupku povodom prijedloga predlagatelja MANEDA d.o.o. Sesvete, Varaždinska 77, OIB:92450134182, za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom INDUSTROGRADNJA NEKRETNINE d.o.o. Zagreb, Kennedyev trg 2, OIB:55713556812, kojeg zastupa punomoćnica Mirela Paola Frlan, odvjetnica u Zagrebu, Jaruščica 5a, 22. prosinca 2017.,

riješio je

Odbacuje se prijedlog predlagatelja MANEDA d.o.o. Sesvete, Varaždinska 77, OIB:92450134182, za otvaranjem stečajnog postupka nad dužnikom INDUSTROGRADNJA NEKRETNINE d.o.o. Zagreb, Kennedyev trg 2, OIB:55713556812.

Obrazloženje

Predlagatelj MANEDA d.o.o. Sesvete, Varaždinska 77, OIB:92450134182, podnio je prijedlog za otvaranjem stečajnog postupka nad dužnikom INDUSTROGRADNJA NEKRETNINE d.o.o. Zagreb, Kennedyev trg 2, OIB:55713556812.

U svom prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka predlagatelj je naveo da dužnik duguje predlagatelju parnični trošak u iznosu 4.050,00 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama temeljem pravomoćne i ovršne presude posl. br. P-4487/11 te tražbine iz rješenja Stpn-287/14 od 31. srpnja 2014. kojim je dopušteno sklapanje predstečajne nagodbe nad dužnikom, a u kojem rješenju se dužnik obvezao prenijeti predlagatelju 20 468 redovnih dionica Industrogradnja grupe d.d. (oznake INDG-R-A, ISIN HRINDGRA0007), nominalne vrijednosti 1.000,00 kuna po dionici, na način da Vjerovnik stekne vlasništvo nad 20.468 dionica, ukupne nominalne vrijednosti 20.468.000,00 kuna, u roku tri mjeseca nakon pravomoćnog zaključenja predstečajne nagodbe Dužnika, a koja predstečajna nagodba je postala pravomoćna 14. studenog 2014.. Također je predlagatelj dostavio u spis i potvrdu Financijske agencije iz koje proizlazi da je dužnik nesposoban za plaćanje jer ima evidentirane nepodmirene obveze kod banke koja za njega obavlja poslove platnog prometa u razdoblju duljem od 60 dana, a koje je trebalo, na temelju valjanih osnova za naplatu, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih, odnosno jer su dužnikovi žiro-računi u neprekidnoj blokadi više od 60 dana.

Dužnik se protivio prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka u bitnom navodeći da je postupak pokrenut bez valjane pravne osnove jer se temelji na nepostojećoj tražbini (tražbina u iznosu 4.050,00 kn) te o nenovčanoj tražbini (tražbini iz rješenja Stpn-287/14 od 31. srpnja 2014.) detaljno obrazlažući svaki od navedenih razloga.

Rješenjem posl. br. St-233/15 od 9. travnja 2015. pokrenut je prethodni postupak za utvrđivanje uvjeta za otvaranje stečajnog postupka te imenovan privremeni stečajni upravitelj.

Rješenjem posl. broj St-233/15 od 1. listopada 2015. otvoren je stečajni postupak nad dužnikom no predmetno rješenje je povodom žalbe dužnika ukinuto rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. broj Pž-7542/15-3 od 17. studenog 2015.

U ponovnom postupku doneseno je rješenje posl. br. St-233/15-92 od 22. veljače 2016. kojim je otvoren stečajni postupak nad dužnikom no povodom podnesene žalbe dužnika predmetno rješenje je ukinuto rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. Pž- 1858/15-5 od 5. travnja 2016.

U ponovljenom postupku, a obzirom da se tijekom postupka tražbina vjerovnika prema dužniku mijenjala, na ročištu 30. listopada 2017. predlagatelj je izrijekom naveo da prema dužniku ima sljedeće tražbine:

1. tražbinu iz predstečajne nagodbe Stpn-287/14 koja je utvrđena u novčanom iznosu a prijenos dionica je predviđen kao način namirenja novčane tražbine,
2. novčanu tražbinu prema rješenju Visokog trgovačkog suda posl.br. Pž-3584/15 u iznosu od 1.250,00 kn (list 1170-1172 spisa),
3. novčanu tražbinu, a koja se odnosi na zatezne kamate na iznos od 825,00 kn prema rješenju Ovr-4012/15, a koju je specificirao na iznos od 50,00 kn,
4. kao razlučni vjerovnik novčanu tražbinu prema rješenjima Trgovačkog suda u Zagrebu Ovr-3466/12 od 2. srpnja 2012. i Ovr-4124/12 od 22. kolovoza 2012., a sukladno Zakonu o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi te čl. 39 st. 3 Stečajnog zakona,

te je na ročištu 18. prosinca 2017. naveo da uz navedene tražbine ima i

5. tražbinu iz rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. Pž-3584/15-7 od 7. kolovoza 2015.(list 1286-1288 spisa) u iznosu 1.250,00 kn, a temeljem Ugovora o ustupu tražbine (list 1283) iz kojeg proizlazi da je trgovačko društvo Maneda d.o.o. steklo tražbinu od Nenada Markovića, a koju on ima prema rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. Pž-3584/15-7 od 7. kolovoza 2015.

U odnosu na prijedlog predlagatelja za otvaranje stečajnog postupka, dužnik se tijekom cijelog postupka protivio prijedlogu ističući prije svega da predlagatelj nema aktivnu legitimaciju odnosno da predlagatelj nije učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine.

Odredbom čl. 39. st. 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96 do 133/12 dalje: SZ) određeno je da je vjerovnik ovlašten pokrenuti stečajni postupak ako učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine i kojega od stečajnih razloga.

Temeljem odredbe citiranog članka sud mora utvrditi vjerojatnost postojanja tražbine vjerovnika kao predlagatelja u trenutku podnošenja prijedloga te potom, u slučaju pozitivnog zaključka o postojanju vjerojatnosti tražbine, aktivne legitimacije i postojanje kojega od stečajnih razloga.

Nakon odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske posl. br. U-III-4963/08 od 30. ožujka 2011. ovaj članak treba tumačiti da bez aktivne legitimacije i postojanja kojeg od stečajnih razloga u trenutku donošenja rješenja o otvaranju stečajnog postupka, nema zakonske osnove za otvaranje stečajnog postupka, a kako je i zaključeno na 16. sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske održanoj 5. prosinca 211.

Među strankama nije sporno da kod dužnika postoji stečajni razlog nesposobnost za plaćanje dužnika, a obzirom da je isti u blokadi duže od 60 dana. Uvidom u Potvrdu o neizvršenim osnovama za plaćanje Financijske agencije (list 1224 spisa) utvrđeno je da dužnik na dan 28. studenog 2017. ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 1050 dana.

Među strankama je sporno postojanje tražbine predlagatelja.

U odnosu na predlagateljevu tražbinu iz predstečajne nagodbe posl. br. Stpn-287/14 od 31. srpnja 2014., kojom se dužnik obvezao prenijeti predlagatelju 20 468 redovnih dionica Industrogradnja grupe d.d. (oznake INDG-R-A, ISIN HRINDGRA0007), nominalne vrijednosti 1.000,00 kuna po dionici, na način da Vjerovnik (ovdje predlagatelj) stekne vlasništvo nad 20.468 dionica, ukupne nominalne vrijednosti 20.468.000,00 kuna, u roku tri mjeseca nakon pravomoćnog zaključenja predstečajne nagodbe Dužnika, a koja predstečajna nagodba je postala pravomoćna 14. studenog 2014., valja reći da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u rješenju posl. br. Pž-7542/15-3 od 17. studenog 2015. (list 600-605 spisa) naveo da „iz činjenice da je rješenje o odobravanju predstečajne nagodbe postalo pravomoćno i da dužnik nije ispunio svoju obvezu prema predlagatelju, kao jednom od vjerovnika predstečajne nagodbe, ne može se izvesti zaključak o postojanju predlagateljeve novčane tražbine u navedenom iznosu. Prema odredbi čl. 81. st. 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 108/12, 144/12, 81/13 i 112/13) na temelju predstečajne nagodbe dužnik se oslobađa obveze da vjerovniku isplati iznos koji je veći od postotka prihvaćenog u predstečajnoj nagodbi, a rokovi plaćanja odgađaju se u skladu s predstečajnom nagodbom. S obzirom na to da se, u ovom konkretnom slučaju, sklopljenom predstečajnom nagodbom dužnik obvezao da će umjesto isplate novčane tražbine nekim vjerovnicima, a među njima i predlagatelju, tu tražbinu namiriti prijenosom dionica, pravni učinak predstečajne nagodbe je oslobađanje dužnika obveze da vjerovnicima isplati njihove novčane tražbine. Prema tome, na temelju predstečajne nagodbe predlagatelj ima prema dužniku samo nenovčanu tražbinu na prijenos dionica.“

Stoga, prihvaćajući stajalište Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u navedenoj odluci ovaj sud utvrđuje da je navedena tražbina nenovčana.

Uvidom u Ugovor o ustupu tražbine (list 1174) utvrđeno je da je isti sklopljen između Industrogradnja d.d. Varaždin, A. Šenoe 4-6, OIB: 03714155365 (kao „Ustupatelja“) i Industrogradnje nekretnine d.o.o. Zagreb, Kennedyev trg 2, OIB: 55713556812 (kao „Primatelja“) u kojem Ustupatelj izjavljuje da ima dospjelu tražbinu prema dužniku Maneda d.o.o., Sesvete, Varaždinska 77, OIB: 92450134182 (dalje:Dužnik) temeljem pravomoćne presude Općinskog suda u Puli broj: Ovr-2668/2013-43 (potvrđene presudom Županijskog suda u Puli, posl. br. Gžovr-768/16-1) u visini 55.567,00 kuna u korist društva Industrogradnja grupa d.d. Zagreb koji je dospio 1. srpnja 2016. Stranke su suglasno utvrdile u čl. 2. Ugovora da je prednik Ustupatelja, društvo Industrogradnja grupa d.d. Zagreb pripojeno društvu Isto d.d. Varaždin, temeljem pravomoćne odluke Trgovačkog suda u Varaždinu, Tt-17/596-2. Potom je društvo Isto d.d. podijeljeno, uz izdvajanje novoosnovanog društva Industrogradnja d.d. Varaždin, temeljem pravomoćne odluke Trgovačkog suda u Varaždinu, Tt-17-2400-2, na koje je prenesena tražbina koja je predmet ovog Ugovora. Ustupatelj predmetnim Ugovorom ustupa primatelju dio tražbine iz prethodnog članka u visini od 10.000,00 kn. Ugovorom je određeno da Primatelj prima ustupljeno mu potraživanje iz prethodnog članka te da Ugovor stupa na snagu odmah po potpisu, a u odnosu na Dužnika od dana dostave Dužniku obavijesti o ovom ustupu tražbine.

Dakle, navedenim Ugovorom o ustupu tražbine došlo je do promjene vjerovnika te se između novog vjerovnika i dužnika uspostavio odnos koji je prije postojao između ustupitelja (starog vjerovnika) i dužnika. Temeljem navedenog Ugovora o ustupu tražbine, tražbinu koju je imao raniji vjerovnik (Industrogradnja d.d.) temeljem pravomoćne presude Općinskog suda u Puli posl. br. Ovr-2668/2013-43 u iznosu od 10.000,00 sada prema dužniku (Maneda d.o.o.) ima novi vjerovnik Industrogradnja nekretnine d.o.o.(ovdje stečajni dužnik). Da bi navedeni ugovor imao učinak prema dužniku on o istom treba biti obavješten, a o kojem je dužnik na ročištu 30. listopada 2017. obaviješten.

U odnosu na tražbine predlagatelja navedene pod 2., 3. i 5. stečajni dužnik je izjavio prijeboj potraživanja koja je stekao prema predlagatelju temeljem Ugovora o ustupu tražbine

sa potraživanjem predlagatelja (2., 3., i 5) spram stečajnog dužnika. Pretpostavke za prijebom su u pravilu: uzajamnost (koja se ne zahtjeva kad dužnik (cessus) ustupljene tražbine može prebiti primatelju tj. novom vjerovniku (cesionaru) svoje tražbine koje je do obavijesti o ustupu mogao prebiti ustupitelju (cedentu), istovrsnost, dospelost, utuživost i izjava o prijebomju.

Obzirom da su sve navedene pretpostavke u konkretnom slučaju ispunjene ovaj sud zaključuje da je prijebom došlo do prestanka obveze ovdje dužnika prema ovdje predlagatelju u odnosu na tražbine predlagatelja 2., 3., i 5.

Predlagatelj je prigovorio navedenom Ugovoru o ustupu tražbine navodeći da osporava postojanje bilo kakvog duga prema trgovačkom društvu Industrogradnja d.d. iz Varaždina, OIB 03714155365, a obzirom da isti nije stranka u rješenju na kojem se temelji Ugovor o ustupu tražbine te je dodao da o postojanju takvog duga nije dobio bilo kakvo saznanje ili obavijest.

Punomoćnik dužnika je naveo da se društvo Industrogradnja grupa d.d. pripojila društvu Isto d.d. da bi se društvo Isto d.d. podijelilo na Industrogradnju d.d. i Isto grupa d.d., s time da su na Industrogradnju d.d. planom podjele preneseni svi pravni odnosi s predlagateljem, među ostalim konkretno i parnica koja se vodila pred Općinskim sudom u Puli posl. br. Ovr-2668/13.

Predlagatelj je tijekom postupka osporio te navode dužnika, a obzirom da isti na navedene okolnosti nije priložio niti jedan dokaz primjenom pravila o teretu dokazivanja te dodao da u spisu nigdje nije zaprimljen plan podjele iz kojeg bi bili vidljivi dužnikovi navodi te naveo da takva isprava nije javna ili javnodostupna pa niti dužnik, niti sud o njoj mogu imati saznanja.

U odnosu na navedene predlagateljeve prigovore valja reći da je uvidom u sudski registar utvrđeno da je društvo Industrogradnja grupa d.o.o. pripojeno društvu Isto d.d. sa sjedištem u Varaždinu, Augusta Šenoae 4-6, OIB: 88502209643 temeljem rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu broj Tt-17/4870-2 od 3. veljače 2017. te je društvo Industrogradnja grupa d.o.o. brisano iz sudskog registra temeljem rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu broj Tt-10198-1 od 21. rujna 2017. Nadalje, društvo Isto d.d. sa sjedištem u Varaždinu, Augusta Šenoae 4-6, OIB: 88502209643 se temeljem plana podjele donesenog od strane uprave društva 10. travnja 2017. te odobrenog od strane skupštine društva 18. travnja 2017. izvršilo podjelu društva Isto d.d. prijenosom dijela imovine društva Isto d.d., kao društva koje se dijeli i ne prestaje, na nova društva koja se osnivaju radi provođenja podjele s osnivanjem društava Isto Grupa d.d. i Industrogradnja d.d.

Nadalje, ovaj sud je sukladno čl. 7. st. 3. SZ-a (kojim je određeno da sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za predstečajni i stečajni postupak te radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze), izvršio uvid u dio plana podjele trgovačkog društva Isto d.d. (list 1300-1307 spisa) te je uvidom u isti utvrđeno da su prava i obveze iz postupka Općinskog suda u Puli posl.br. Ovr-2668/13 prešla na društvo Industrogradnja d.d.. Valja dodati da je sudski registar javna knjiga sukladno čl. 2. Zakona o sudskom registru („Narodne novine“ broj: 1/95, 57/96, 1/98, 30/99, 45/99, 54/05, 40/07, 91/10, 90/11, 148/13, 93/14 i 110/15). Slijedom navedenog, nisu osnovani navedeni predlagateljevi prigovori.

Nadalje, predlagatelj je prigovorio Ugovoru o ustupu tražbine navodeći da budući je stečajni dužnik u neprekidnoj blokadi žiro računa, zabranjeni su u ovom predmetu bilo kakvi oblici obračunskih plaćanja uključujući i cesije te je naveo da je takav ugovor ništetan.

U odnosu na navedeni prigovor valja reći da je čl.14. st. 1. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj: 91/10 i 112/12, dalje:ZPONS) propisano da obračunsko plaćanje je namira međusobnih novčanih obveza i potraživanja između sudionika obračunskog plaćanja bez uporabe novčanih sredstava, a provodi se kompenzacijom, cesijom, asignacijom, preuzimanjem duga te drugim oblicima namire međusobnih novčanih obveza i potraživanja. U čl. 14. st. 2. ZPONS-a propisano je da ovršenik – poslovni subjekt ne smije

obavljati obračunsko plaćanje ako u Jedinstvenom registru računa ima oznaku blokade računa, odnosno zabranu raspolaganja oročenim novčanim sredstvima. Obračunsko plaćanje (u pravom smislu te riječi), kod ugovora o cesiji, obavlja cedent – jer on jedini zatvara svoja potraživanja (prema cesusu) i svoje obveze (prema cesionaru) obračunskim putem bez stvarnog priljeva i odljeva novčanih sredstava. To nikako ne znači da bi kod ugovora o cesiji koji je u ovom predmetu sklopio cesionar „blokiranog“ računa sam ugovor o cesiji bio nevaljan. Međutim niti da je ugovor sklopio cedent “blokiranog” računa sam ugovor o cesiji nije nevaljan. Naime, odredbom čl. 322. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (“Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 dalje: ZOO), propisano je da ako je sklapanje određenog ugovora zabranjeno samo jednoj strani, ugovor je valjan, a strana koja je povrijedila zakonsku zabranu snosit će odgovarajuće posljedice. Odgovarajuće posljedice su propisane odredbom čl. 30. ZPONS-a u kojem je određeno kako će se poslovni subjekt kazniti novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 500.000,00 kuna, a njegova odgovorna osoba novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna, ako u uvjetima blokade računa izvrši obračunsko plaćanje. Dakle, nisu osnovani navodi predlagatelja da je Ugovor o ustupu tražbine ništetan.

U odnosu na 4. tražbinu koju predlagatelj ima kao razlučni vjerovnik i to novčanu tražbinu prema rješenjima Trgovačkog suda u Zagrebu Ovr-3466/12 od 2. srpnja 2012. i Ovr-4124/12 od 22. kolovoza 2012. valja reći da je sukladno čl. 39. st. 3. SZ-a propisano da razlučni vjerovnici mogu predlagati otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom samo ako učine vjerojatnim da se njihova tražbina neće moći potpuno namiriti iz predmeta na koji se odnosi njihovo razlučno pravo.

Sukladno navedenoj odredbi ovaj sud zaključuje da je na predlagatelju bio teret dokaza vjerojatnosti činjenice da se njegova tražbina neće moći namiriti iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo te kako predlagatelj nije učinio vjerojatnim da se njegova tražbina neće moći namiriti iz predmeta na koje se odnosi njegovo razlučno pravo ne može kao razlučni vjerovnik predlagati otvaranje stečajnog postupka.

Slijedom svega navedenog ovaj sud zaključuje da predlagatelj nije ispunio jedan od kumulativnih uvjeta za podnošenje prijedloga za pokretanje stečajnog postupka sukladno čl. 39. st. 2. SZ-a (vjerojatnost postojanja tražbine) te je stoga odlučeno kao u izreci rješenja.

U Zagrebu, 22. prosinca 2017.

Sudac:
Nikolina Dorić Hadžisejdić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu u 3 primjerka za Visoki trgovački sud RH u roku od 8 dana od dana dostave rješenja.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik
Karmela Dolenc